

משנה – יומא

פרק ה - משנה ה

וַיָּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ, זֶה מִזְבֵּחַ הַזֶּהב. הַתְּחִיל
מִחֹטֵא {כ} וַיֹּרֵד. מֵהֵיכָן הוּא מֵתְחִיל, מִקֶּרֶן מִזְרְחִית צְפוֹנִית
{כא}, צְפוֹנִית מִמְּעַרְבִית, מִמְּעַרְבִית דְּרוֹמִית, דְּרוֹמִית מִזְרְחִית.
מְקוֹם שֶׁהוּא מֵתְחִיל בְּחֹטֵאת עַל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, מִשָּׁם הָיָה
גֹּמֵר עַל מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, בְּמִקְוֵמוֹ הָיָה
עוֹמֵד וּמְחֹטֵא. וְעַל כָּלן {כב} הָיָה נוֹתֵן מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, חוּץ
מִזֹּו שֶׁהֵיטָה לְפָנָיו, שֶׁעֲלִיָּה הָיָה נוֹתֵן מִלְמַעְלָה לְמַטָּה:

פרק ה - משנה ו

הַזֶּה עַל טְהוֹרוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ שִׁבְעַ פְּעָמִים, וּשְׂרִי הַדָּם הָיָה
שׁוֹפֵף עַל יְסוֹד מִמְּעַרְבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, וְשֶׁל מִזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן הָיָה שׁוֹפֵף עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. אֵלּוֹ וְאֵלּוֹ מִתְעַרְבִין
בְּאַמָּה וַיּוֹצֵאִין לְנַחַל קִדְרוֹן {כד}, וְנִמְכָּרִין לְגַנְנִין לְזָבֵל,
וּמוֹעֲלִין בְּהֵן {כה}: